

Echipa de oină a clubului Dinamo București, campioană consecutivă de trei ori a țării noastre, își continuă pregătirile în aer liber. Zilnic, acești talentați jucători ai sportului nostru național își desăvîrșesc pregătirea tehnică și fizică după cele mai moderne metode de antrenament. În fotografie: se exersează la „bătaia" mingii.

Foto: T. Roibu

ȘI TOTUȘI, MULTE NORME SE TREC DIN... CONDEI!

Convorbire despre Insigna de polisportiv cu tov. CONSTANTIN VASILE, președintele Consiliului raional UCFS Medgidia

Cum sînt organizate concursurile pentru cucerirea Insignei de polisportiv în raionul Medgidia? Iată subiectul convorbirii avute cu tov. CONSTANTIN VASILE, președintele consiliului raional.

— În multe asociații, ne-a spus interlocutorul nostru la începutul discuției, concursurile pentru cucerirea Insignei de polisportiv se bucură de toată atenția. Înțelegîndu-i importanța, asociațiile Cimentul Medgidia, Victoria 9 Mai Saligny, C.F.R. Medgidia, Școala profesională I.M.U.M., Liceul din Cernavoda, Liceul nr. 2 din Medgidia și Școala profesională de mecanizare Cernavoda au obținut rezultate frumoase Acestea sînt strîns legate de munca instructorilor voluntari și profesorilor de educație fizică Cristea Ignat, Anton Manolescu, Ali Raip, Teodor Crăciun, Gh. Manea, Gh. Răuță, Lazăr Remus ș.a.

— Este neîndoios că Insigna de polisportiv poate angrena într-o bogată activitate competițională de masă pe numeroșii iubitori ai sportului din raionul dv. Această opinie este împărtășită de toate consiliile asociațiilor sportive din raion?

— Am menționat cîteva dintre asociațiile de la care se pot învăța lucruri bune. Din păcate însă, Insigna de polisportiv este socotită, în multe locuri, o simplă formalitate, organizîndu-se doar unul sau două concursuri pe an.

Și deschizînd un dosar cu date statistice, interlocutorul continuă:

— Din ianuarie 1966 și pînă în prezent au devenit purtători ai insignei 3 734 de tineri din 29 de asociații. Destul de puțini purtători în raport cu posibilitățile reale din raionul nostru, unde există 89 de asociații. Cauzele: a) membrii consiliilor asociațiilor așteaptă să fie împinși de la spate pentru a-și îndeplini sarcinile; b) lipsa cadrelor competente; c) majoritatea profesorilor care predau educația fizică în școlile profesionale și generale nu numai că nu dau nici o mînă de ajutor asociațiilor din comunele și orașele respective, dar nu mișcă nici un deget pentru Insigna de polisportiv chiar în școlile lor. (Exemplu: la Liceul din comuna Kogălniceanu, unde este încadrată profesoara de educație fizică Otilia Roșianu, nu există nici un purtător de insignă); d) privind realitatea, trebuie să recunoaștem că deplasările activului salariat al UCFS pentru îndrumare și control s-au rezumat la simple vizite.

Lipsa de îndrumare și mai ales de control competent pentru aplicarea strictă a regulamentului au dus, în multe cazuri, la formalism în organizarea concursurilor și la îndeplinirea fictivă a normelor. La școlile generale din comunele Corbu de Jos, Saligny ș.a. întrecerile pentru cucerirea insignei au fost programate în timpul orelor de educație fizică, iar normele realizate au fost date după aprecierea examinatorului. Profesorul de educație fizică Traian Mircea de la școala generală din comuna Valul lui Traian a încălcat prevederile regulamentului, la 90 de copii trecînd din... condei o serie de probe.

— Situații similare am întîlnit și noi pe teren. La asociația Cimentul Medgidia — pe care ati remarcat-o — am luat la întîmplare cîteva nume de purtători care figurau în caietul de evidență întocmit de tov. Cristea Ignat (de asemenea, evidențiat de dv.). Iată ce ne-au declarat doi dintre oamenii care în caietul tov. Ignat figurau cu normele trecute.

La Școala generală din Valul lui Traian, elevii „cuceresc" Insigna de polisportiv numai cu... condeiul profesorului Mircea Traian.

TOCUL: — Bravo mie! Eu iau toate probele.

Desen de AL. CLENCIU

MARIN PĂUNESCU, șef de birou la serviciul contabilității: **„Nu am nici o insignă și nici nu-mi amintesc ca cineva din conducerea asociației să mă fi invitat la astfel de concursuri".**

GHEORGHE PETRU, tehnician: **„Îmi amintesc că am participat mai de mult la unele întreceri sportive, însă nu știam că ele sînt pentru Insigna de polisportiv. Dacă spuneți însă că am îndeplinită și norma de înot, atunci aflați că la noi în oraș nu se pot organiza astfel de concursuri și nici nu am fost în vreo excursie organizată de asociația sportivă la... mare".**

La I.M.U. Medgidia, una dintre cele mai mari asociații din oraș, tov. Ioan Bordolenco, președintele consiliului asociației sportive, susține că un număr destul de mare de tineri au devenit purtători de insignă în anul 1966, dar nimeni nu poate să arate evidența concursurilor respective. De asemenea, la Școala generală din comuna Rașova, organizatorii concursurilor au închis ochii în fața slabei pregătiri a elevilor, rotunjindu-le din condei cifrele pe care trebuiau să le realizeze la diferite probe.

— Desigur, ei au vrut să nu dezvăluie lipsurile și să facă o impresie bună, ne-a răspuns președintele Consiliului raional UCFS Medgidia. Dar pe cine înșeală acești tovarăși, dîndu-le tinerilor gratis insigna? Întîi pe ei și apoi pe tinerii respectivi, pentru că sînt sigur că aceștia nu vor purta cu satisfacție o insignă pe care, în realitate, nu o merită. Astfel de abateri nu trebuie ocolite. Autorii lor vor fi sancționați exemplar. Am notat relatările dv. și, după o atentă verificare pe teren, vom anula toate tabelele unde s-au constatat încălcări ale regulamentului.

La cele spuse de tov. Constantin Vasile vrem să adăugăm că „falsurile" citate (altfel nu pot fi numite, oricîtă indulgență am avea fată de aceste fapte) au fost facilitate și de către activiștii organului UCFS, care au uitat de mult să urmărească — în mod practic — respectarea regulamentului.

— A început sezonul în aer liber. Ce va face consiliul raional UCFS pentru impulsionarea concursurilor?

— Unde e cazul, vom relua totul de la capăt, începînd chiar cu prelucrarea regulamentului. Cunoscînd prevederile regulamentului, oamenii îl vor respecta, vor vedea că îndeplinirea normelor le este la îndemînă și vor participa la concursuri. În vederea sporirii numărului de purtători, la Medgidia, Cernavoda și în alte localități care dispun de baze sportive și cadre tehnice se vor deschide centre de pregătire și trecere a normelor. Sperăm să primim ajutorul cuvenit și din partea organizațiilor U.T.C. în acțiunea de mobilizare a tinerilor la startul concursurilor pentru obținerea Insignei de polisportiv.

TR. IOANIȚESCU

CUM AJUTĂ CAMPIONATELE REGIONALE RIDICAREA SPORTURILOR DEFICITARE?

● Sita s-a indesit ● O rampă de lansare ● Grupele A. B. C. D.

Am urmărit deseori diferite întreceri în campionatele regionale și pot spune că ardoarea cu care sportivii își dispută șansele este impresionantă.

La întrecerile pe plan regional iau parte mulți sportivi tineri, talentați, care-și fac ucenicia înainte de a promova în competiții superioare. În campionatele regionale (sau chiar în cele raionale) se afirmă viitorii performeri, aci se învață a.b.c.-ul sportului. De altfel, aceasta este menirea campionatelor regionale sau raionale. Dar, din păcate, tot aci își găsec refugiul numeroși sportivi plafonați, lipsiți de valoare, sau care nu mai pot rezista în competiții superioare.

SITA S-A ÎNDESIT...

Pînă mai acum doi ani, la etapa regională a campionatului republican de lupte libere sau greco-romane participa cine vrea și cine nu vrea. Existau — să zicem — 50 de luptători într-o secție? Toți erau... invitați la etapa regională. Dacă aceștia reprezentau sau nu o valoare, aceasta nu conta. Important era să existe cantitate, nu și calitate. Nu este de mirare, deci, că întrecerile se disputau la un nivel calitativ foarte scăzut.

De la un timp, porțile campionatelor regionale nu mai stau atît de larg deschise. „Invitațiile" au fost oprite. Sita s-a îndesit atît de mult, încît la etapa regiunii Banat, din Timișoara — de pildă — au participat numai 12 luptători (din 36, cîți se întrecuseră în etapa orășenească), de la Reșița 10 (din 40), de la Lugoj și Arad cîte 9 (din 41 și, respectiv 27). La București, din 147 de sportivi participanți la etapa precedentă au rămas în etapa pe oraș numai 60! Datorită selecției riguroase care s-a făcut la etapele raionale sau orășenești, s-a observat o creștere a valorii sportivilor în întrecerile regionale. Saltul cel mai vizibil l-au înregistrat luptătorii din regiunile Dobrogea, Banat și oraș București. Aci s-au afirmat sportivi ca Cenda-Reșița, Chiran-Lugoj, Panciu, Ionescu-București, Feodoroc-Dobrogea ș.a.

O RAMPĂ DE LANSARE SPRE PERFORMANȚE ÎNALTE

Ani de-a rîndul, activitatea atletică din Capitală nu a înregistrat un salt vizibil, cu toate că multe asociații și cluburi bucureștene dispun de condiții superioare de pregătire celor din provincie. Nu ne referim, bineînțeles, la secțiile de mare performanță, în componența cărora intră atleții selecționați în loturi. Concursurile orășenești, care ar trebui să fie un fel de rampă de lansare spre performanțele înalte, au fost bagatelizate multă vreme, constituind o povară pentru antrenori. Forțați și de anumite directive date de conducerile unor cluburi și asociații, antrenorii aduceau pe terenurile de atletism mulți sportivi, indiferent că aceștia aveau sau nu valoare. Se realizează „cifra de plan"? Atunci, totul e în ordine! Unele secții de atletism au înțeles să-și rezolve „cifra" doar scriptic. La 22 ianuarie 1967, de pildă, clubul Rapid a înscris la un concurs de sală 30 de băieți și 4 fete, dar comisia orășenească de atletism a considerat că numai 20 dintre aceștia pot să-și îndeplinească baremul. În această situație, clubul rapidist n-a prezentat nici măcar pe cei 20 de atleți admiși, ci doar 8 sportivi. La fel s-au petrecut lucrurile și cu Șc. Sp. nr. 2 care a înscris — în același concurs — 51 de atleți, dar în realitate a trimis pe stadion doar 14.

Mergînd pe linia participărilor masive, dar de slabă valoare, unele cluburi bucureștene au înscris în concursuri pentru realizarea standardurilor atleți ale căror rezultate anterioare erau departe de a fi satisfăcătoare. Iată un exemplu, luat cu totul întîmplător. Din 26 de concurenți, cîți a prezentat clubul școlar la concursul din 31 ianuarie, doar unul a obținut baremul (!).

Se pune întrebarea: cum își justifică activitatea o serie de antrenori bucureșteni, ai căror elevi au fost departe de a da satisfacție la concursurile de sală din iarna trecută? Săritorul în înălțime H. Arghir (Șc. Sp. nr. 2), de exemplu, a înregistrat „performanța" de 1,60 m, în timp ce junioara Doina Prăzaru (Electroputere Craiova) sărea, în același concurs, doar cu 10 cm mai puțin! La concursul republican de sală, standardul la săritura în lungime fete a fost de 5 m, însă din cele 15 participante, doar 3 au depășit această cifră. Iată doar cîteva exemple elocvente în ceea ce privește lipsa de seriozitate cu care sînt privite aceste concursuri de către unii sportivi și antrenori. Să ne mai așteptăm oare, în asemenea condiții, ca întrecerile regionale, raionale sau orășenești să ajute la ridicarea sporturilor deficitare?

Conștientă de aceste deficiențe, comisia orașului București a luat, de curînd, cîteva măsuri menite să îmbunătățească activitatea atletică din Capitală. Cea mai importantă ni se pare aceea care dă posibilitate comisiilor raionale să elaboreze regulamente și să organizeze concursuri pe „scară locală", lucruri pe care pînă nu de mult le făcea în exclusivitate, comisia orășenească. Această descentralizare, menită să dea mai multă libertate de acțiune, mai multă personalitate comisiilor raionale, va crea — sîntem convinși — o emulație în atletismul bucurestean.

A.B.C.D.

Nu trebuie să fii prea mare specialist în natație pentru a-ți da seama că un copil de 9 ani (să zicem) nu-l poate învinge pe unul de 14 ani. (Doar dacă primul e un fenomen.) În concursurile orășenești de natație au putut fi văzuți deseori sportivi de vîrste diferite, concurînd în același bazin. În asemenea condiții, firește, nu progresau nici unii, nici alții. S-au organizat, atunci, concursuri orășenești pe grupe de vîrstă (A. B. C. D.). Existînd un echilibru între vîrste, și disputîndu-se mai multe concursuri, au fost depistați numeroși copii de real talent, care în doi ani au corectat 40 de recorduri republicane! Aceste concursuri au contribuit la realizarea unei selecții riguroase, științifice, la edificarea unora dintre punctele nevralgice ale natației bucureștene. Este adevărat că această împărțire a produs mai multă bătaie de cap antrenorilor, dar sîntem convinși că rezultatele nu vor întîrzia să apară și, cu atît mai mari vor fi satisfacțiile lor.

★

Dacă sînt organizate cu simț de răspundere, cu seriozitate, competițiile regionale (raionale-orășenești) pot constitui un sprijin de neprețuit pentru activitatea sportivă de performanță. Asigurîndu-se realizarea unor dispute de calitate superioară (prin îmbunătățirea substanțială a lecțiilor de antrenament), asemenea întreceri vor fi urmărite cu tot mai mare interes de spectatori. Este de la sine înțeles că sporturile deficitare vor avea numai de cîștigat.

R. CĂLĂRAȘANU